

TRUNG TÂM KHUYẾT TẬT VÀ PHÁT TRIỂN (DRD)

Địa chỉ: 91/6N Hòa Hưng, P.12, Q.10, Thành Phố Hồ Chí Minh

Điện thoại: 84-8-3-8682770 Fax: 84-8-38682771

Email: info@drdvietnam.com

Website: www.drdvietnam.com

BẢN TIN CỦA TRUNG TÂM KHUYẾT TẬT VÀ PHÁT TRIỂN (DRD)

Số 2 – Tháng 12 Năm 2010

Nội dung:

Tóm tắt hoạt động:

Nội dung:

Giao lưu chia sẻ kinh nghiệm giữa các hội nhóm NKT Việt Nam tại Tp. Cần Thơ	Tr.3
Tập huấn “khiếm thính và con đường tìm việc”	Tr.5
Hoạt động dã ngoại của chương trình sống độc lập	Tr.6
Gieo nguồn sáng cho người khiếm thị	Tr.7
Tản mạn cảm xúc:	
Khát vọng sống	Tr.9
Niềm tin	Tr.10

LƯU HÀNH NỘI BỘ

TÓM TẮT HOẠT ĐỘNG

GIAO LƯU CHIA SẺ KINH NGHIỆM GIỮA CÁC HỘI NHÓM NKT VIỆT NAM TẠI TP. CẦN THƠ

Chương trình do Trung tâm Khuyết tật và Phát triển (DRD) cùng Hội Người khuyết tật (NKT) Tp. Cần Thơ phối hợp tổ chức diễn ra trong hai ngày 10 và 11/12/2010 tại Khách sạn du lịch Công Đoàn, TP. Cần Thơ. Chương trình thu hút sự tham gia của đại diện chính quyền địa phương, đại diện Sở Lao Động Thương Binh và Xã Hội, đài truyền hình Việt Nam tại Tp. Cần Thơ và hơn 123 tham dự viên đến từ 31 tổ chức ở khắp các tỉnh thành trong cả nước.

TẬP HUẤN “KHIẾM THÍNH VÀ CON ĐƯỜNG TÌM VIỆC”

Ngày 16 và 17 tháng 12 năm 2010, Tại Hội quán “Đời rất đẹp” thuộc Trung tâm Khuyết tật và phát triển – DRD đã diễn ra Tập huấn “ Khiếm thính và con đường tìm việc” - với mong muốn các bạn khiếm thính biết được tầm quan trọng của việc chọn nghề phù hợp, kinh nghiệm khi làm việc. Đồng thời giúp các bạn có những nhận thức về chế độ lương và các chế độ làm việc để có thể chuẩn bị tâm lý thích nghi với môi trường làm việc mới. Tập huấn có sự tham gia của 20 bạn khiếm thính với các độ tuổi và hoàn cảnh khác nhau (có bạn đã đi làm hiện nay đang thất nghiệp, có bạn đang đi làm và cũng có bạn chưa từng đi làm).

HOẠT ĐỘNG DÃ NGOẠI CỦA CHƯƠNG TRÌNH SỐNG ĐỘC LẬP

Nhằm tạo điều kiện để người khuyết tật hòa nhập, tham gia nhiều hơn các hoạt động xã hội và giới thiệu mô hình Sống độc lập (SDL) đến cộng đồng, Trung tâm Khuyết tật và Phát triển (DRD) – Chương trình thí điểm SDL dành cho người khuyết tật dưới sự tài trợ của Nippon Foundation và Hiệp hội chăm sóc con người Nhật Bản (Human Care Association) đã tổ chức buổi dã ngoại cho các thành viên tham gia chương trình trong dịp đón chào Giáng sinh và năm mới vào ngày 25/12/2010 tại hai địa điểm: Công viên Tao Đàn và Siêu Thị Co.op Mark Lý Thường Kiệt.

NỘI DUNG

GIAO LƯU CHIA SẺ KINH NGHIỆM GIỮA CÁC HỘI NHÓM NKT VIỆT NAM TẠI TP. CẦN THƠ

Chương trình do Trung tâm Khuyết tật và Phát triển (DRD) cùng Hội Người khuyết tật (NKT) Tp. Cần Thơ phối hợp tổ chức diễn ra trong hai ngày 10 và 11/12/2010 tại Khách sạn du lịch Công Đoàn, TP.Cần Thơ. Chương trình thu hút sự tham gia của đại diện chính quyền địa phương, đại diện Sở Lao Động Thương Bình và Xã Hội, đài truyền hình Việt Nam tại Tp. Cần Thơ và hơn 123 tham dự viên đến từ 31 tổ chức ở khắp các tỉnh thành trong cả nước.

Đây là dịp để các hội nhóm NKT chia sẻ quá trình thành lập, những thành quả đạt được và học hỏi kinh nghiệm lẫn nhau để tiếp tục đưa tổ chức mình phát triển. Ngoài ra, chương trình còn là cầu nối hình thành nên một mạng lưới NKT bền vững góp phần đưa phong trào NKT Việt Nam vươn xa.

Tham dự chương trình, các đại biểu được nghe nhiều báo cáo hay, những chia sẻ quý giá từ các hội nhóm theo từng mảng như:

1. Lĩnh vực sản xuất kinh doanh

Trung bày và giới thiệu sản phẩm

kinh doanh nhỏ lẻ sẽ không hiệu quả, bị ép giá, thu nhập thấp, phải qua trung gian còn khi tập hợp lại thành hợp tác xã thì hoạt động hiệu quả hơn, thu nhập của hội viên tăng cao hơn và có tính chất chuyên nghiệp hơn

Toàn cảnh chương trình Giao lưu

Báo cáo của hội NKT Cần Thơ, Đức Trọng, CLB xã Diên Phú về mô hình sản xuất kinh doanh của cơ sở Nhịp Cầu, mô hình hợp tác xã Vươn Lên, mô hình sản xuất kinh doanh theo mùa vụ và sản xuất dừa tre, các hội nhóm đã rút ra được một số bài học kinh nghiệm như sau:

- Khi kinh doanh cần đặt mình vào vị trí của người tiêu dùng để tạo ra sự khác biệt về chất lượng hàng hoá, dịch vụ và điều quan trọng là phải phân biệt rõ giữa “tự thiện” và “kinh doanh”

- Mô hình sản xuất kinh doanh theo hợp tác xã của Đức Trọng đã giúp ích cho NKT rất nhiều, vì

- Bên cạnh mô hình hợp tác xã, các hội nhóm cũng đã học tập được mô hình sản xuất kinh doanh theo thời vụ của CLB xã Diên Phú, việc sản xuất theo thời vụ không cần phải đầu tư nhiều về tiền bạc lẫn trang thiết bị, tính linh hoạt và hiệu quả mang lại rất cao và dễ áp dụng cho các hội nhóm khác. Mô hình sản xuất dừa tre, cũng giúp mọi người nhận ra rằng khởi sự doanh nghiệp nên xuất phát từ lợi thế riêng của từng địa phương.

2. Mô hình tạo việc làm cho NKT

Mô hình làm tranh gạo của dự án “Cải thiện chất lượng cuộc sống của NKT TP.Biên Hoà” khiến tham dự viên bị thu hút bởi nét đẹp mộc mạc, thanh thoát từ các tác phẩm đầu tay của các học viên NKT, đồng thời mọi người cũng vô cùng ngạc nhiên và thích thú vì các bức tranh này dễ làm, giá thành lại phù hợp. Sau đợt giao lưu là hứa hẹn liên kết của nhiều đơn vị muốn đào tạo nghề tranh gạo cho hội nhóm mình

3. Mô hình gây quỹ

Các hội nhóm đã học được cách gây quỹ như gửi thư vận động thông qua phương tiện truyền thông đại chúng, qua mối quan hệ xã hội, qua trang web của hội, nhóm... Các hội nhóm cũng học được cách quản lý thông tin về nhà tài trợ bằng một danh sách được phân loại theo từng lĩnh vực cụ thể

- Ngoài ra, cũng nhấn mạnh đến tính minh bạch của việc sử dụng tiền tài trợ, đây cũng là yếu tố góp phần vào thành công trong công tác gây quỹ của Cần Thơ. Đây là cách làm rất chuyên nghiệp và hiệu quả, nó được đúc kết từ kinh nghiệm thực tế mà không phải hội nhóm nào cũng biết được

4. Công tác đào tạo tầng lớp kế thừa và nâng cao năng lực cho hội viên

- Qua phần trình bày của hội NKT Cần Thơ đã cho thấy được một hiệu quả rất lớn của việc đào tạo tầng lớp kế thừa đó là đã giúp lãnh đạo “**giảm bớt công việc**”, lãnh đạo chỉ là người hướng dẫn và đánh giá công việc của các thành viên trẻ. Qua đợt giao lưu này lãnh đạo hội NKT Cần Thơ đã thực sự trao quyền cho các thành viên trẻ trách nhiệm báo cáo hoạt động theo từng lĩnh vực và họ đã thể hiện phần trình bày của mình một cách chuyên nghiệp và sinh động. Đây là một bài học kinh nghiệm thiết thực cho rất nhiều hội nhóm khác.

- Song song đó, các hội nhóm cũng đã học thêm một hình thức đào tạo khác, đó là đào tạo nội bộ, tự bản thân các hội nhóm sẽ tổ chức các khóa đào tạo cho chính hội viên của mình, đây là một trong những phương pháp đào tạo rất hiệu quả, ít tốn kém vì xuất phát từ thực tế của chính hội nhóm mình, và cũng góp phần thực hiện chiến lược đào tạo của DRD đối với các hội nhóm. Phần trình bày về công tác nâng cao năng lực của CLB SVKT Chung Sứ của trường đại học Đồng Tháp đã minh họa tầm quan trọng của việc nâng cao năng lực cho hội viên của mình, giúp cho hội viên được nâng cao nhận thức, nâng cao sự tự tin và có kỹ năng trong việc tham gia điều hành, quản lý hội nhóm. Đồng Tháp đã tiến hành đào tạo lại những kỹ năng mà các thành viên học được cho toàn bộ các thành viên trong câu lạc bộ, cách làm này rất hiệu quả, tiết kiệm chi phí rất nhiều và vận dụng được nội lực của mình. Đây là một mô hình khá mới và hiệu quả đối với các hội nhóm trong mạng lưới

5. Công tác đối nội, đối ngoại

Công tác đối nội

- Nhấn mạnh tầm quan trọng của công tác đối nội là **“phải kêu gọi sự tham gia”** và **“phân công công việc cụ thể theo khả năng của từng người”**, đây là 2 vấn đề rất quan trọng đối với công tác quản lý của một hội nhóm và liên quan đến sự phát triển của hội nhóm.

Công tác đối ngoại

Xây dựng mối quan hệ với chính quyền địa phương là rất cần thiết. Hội NKT Tp. Cần Thơ đã phát huy được việc xây dựng mối quan hệ với nhà tài trợ và đúc kết thành những bài học.

- Về việc tạo lập mối quan hệ với chính quyền địa phương và nhà tài trợ, cần phải

- Thực hiện đúng cam kết;
- Mở rộng mối quan hệ xã hội;
- Tự quảng cáo mình;

- Về việc duy trì mối quan hệ với chính quyền địa phương và nhà tài trợ, cần phải

- Gửi báo cáo định kỳ;
- Mời cùng tham gia các hoạt động của hội;
- Thỉnh thoảng “xuất hiện”;

Ngoài những báo cáo tóm lược nêu trên, các hội nhóm NKT còn chia sẻ về việc liên kết và hình thành và mở rộng mạng lưới cơ sở.

Sau hai ngày làm việc với nhiều hoạt động như trình bày báo cáo, tham luận, hỏi – đáp, trò chơi, trưng bày và giới thiệu sản phẩm, chương trình khép lại bằng đêm văn nghệ đậm chất “miệt vườn miền sông nước Nam Bộ” qua những giọng ca ngọt ngào, những tiết mục sôi nổi do chính NKT biểu diễn.

Bản tin DRD

TẬP HUẤN “KHIẾM THÍNH VÀ CON ĐƯỜNG TÌM VIỆC”

Ngày 16 và 17 tháng 12 năm 2010, Tại Hội quán “Đời rất đẹp” thuộc Trung tâm Khuyết tật và phát triển – DRD đã diễn ra Tập huấn “ Khiếm thính và con đường tìm việc” - với mong muốn các bạn khiếm thính biết được tầm quan trọng của việc chọn nghề phù hợp, kinh nghiệm khi làm việc. Đồng thời giúp các bạn có những nhận thức về chế độ lương và các chế độ làm việc để có thể chuẩn bị tâm lý thích nghi với môi trường làm việc mới. Tập huấn có sự tham gia của 20 bạn khiếm thính với các độ tuổi và hoàn cảnh khác nhau (có bạn đã đi làm

hiện nay đang thất nghiệp, có bạn đang đi làm và cũng có bạn chưa từng đi làm).

Tập huấn là nơi để các bạn có dịp chia sẻ suy nghĩ về việc làm, những công việc yêu thích; đồng thời tập trung vào thảo luận những công việc phù hợp với người khiếm thính; sự cần thiết của việc đi làm và lựa chọn việc làm như thế nào, cần chuẩn bị những gì khi đi làm? Những thắc mắc của các bạn về chế độ lương và chính sách của công ty với các bạn như thế nào cũng được giải thích rõ? Sau khi tham dự Tập huấn các bạn còn có dịp đi thăm các cơ sở như cơ sở sản xuất Hùng Loa, Trung tâm dạy nghề và việc làm cho thanh niên khuyết tật (ICEVN), nơi có các bạn khuyết tật đang làm việc.

Sau Tập huấn hầu hết các bạn khiếm thính đều chia sẻ: “ Theo các bạn không có công việc phù hợp hay không phù hợp; không có công việc thích hay không thích mà điều quan trọng mình phải thấy được tầm quan trọng của công việc; nó không những giúp các bạn có thể tự lo cho cuộc sống của bản thân mà còn chăm sóc được cha mẹ. Không phải tất cả các công việc đều đòi hỏi trình độ, vì vậy mà các bạn có thể làm tốt các công việc chỉ cần các bạn tin tưởng và cố gắng hết sức để làm nó”.

Đó cũng chính là kết quả mong muốn của nhóm Việc làm khi tổ chức chương trình Tập huấn: các bạn được trang bị những hiểu biết và kỹ năng cơ bản để có thể tìm và giữ cho mình một việc làm ổn định.

Bản tin DRD

HOẠT ĐỘNG DÃ NGOẠI CỦA CHƯƠNG TRÌNH SỐNG ĐỘC LẬP

Trò chơi phối hợp vượt chướng ngại vật giữa User và PA

Nhằm tạo điều kiện để người khuyết tật hòa nhập, tham gia nhiều hơn các hoạt động xã hội và giới thiệu mô hình Sống độc lập (SDL) đến cộng đồng, Trung tâm Khuyết tật và Phát triển (DRD) – Chương trình thí điểm SDL dành cho người khuyết tật dưới sự tài trợ của Nippon Foundation và Hiệp hội chăm sóc con người Nhật Bản (Human Care Association) đã tổ chức buổi dã ngoại cho các thành viên tham gia chương trình trong dịp đón chào Giáng sinh và năm mới vào ngày 25/12/2010 tại hai địa điểm: Công viên Tao Đàn và Siêu Thị Co.op Mark Lý Thường Kiệt.

Buổi dã ngoại là sự kết hợp giữa vui chơi, tham quan, học tập và xây dựng mối quan hệ tốt đẹp giữa các thành viên tham gia chương trình SDL và người hỗ trợ cá nhân (PA) thông qua các trò chơi đơn giản như đổ vui, bịt mắt vượt chướng ngại vật.

Bịt mắt vượt chướng ngại vật là trò chơi mô phỏng cách người khuyết tật hướng dẫn PA làm việc theo ý mình. Lần lượt các bạn PA bị bịt mắt và nghe hướng dẫn của người khuyết tật để

vượt qua các chương ngại vật được bố trí và liên tục thay đổi trong quá trình chơi. Sự nhiệt tình cộng với những tình huống hài hước đã tạo cho các bạn cảm giác hào hứng và thoải mái. Bài học mà tất cả các thành viên có được là sự hướng dẫn của người khuyết tật rất quan trọng đối với PA. Hướng dẫn càng rõ, càng cụ thể thì người PA sẽ hoàn thành công việc một cách suông sẻ. Ngoài ra, các kỹ năng, kinh nghiệm, tính linh hoạt, chủ động... mà người PA có được sẽ góp phần rất lớn trong việc hỗ trợ người khuyết tật sống độc lập.

User cùng PA tự tin lựa chọn món hàng mình thích

Buổi chiều là lúc mọi người lên xe đến Siêu thị Co.op Mark Lý Thường Kiệt tham quan và mua sắm. Tại đây, các bạn khuyết tật được trải nghiệm cảm giác đi thang máy, thang cuốn; biết cách chủ động nhờ và hướng dẫn người xung quanh trợ giúp khi khó khăn, góp ý cải thiện những nơi còn hạn chế sự tiếp cận của người khuyết tật... và thoải mái cùng PA của mình tham quan mua sắm.

Một ngày hoạt động thú vị đã trôi qua. Mọi người trở về trong tâm trạng vui vẻ và rùng rình trong mình những món quà nhỏ xinh xắn, những bài học, những trải nghiệm bổ ích.

Bản tin Sống độc lập

GIEO NGUỒN SÁNG CHO NGƯỜI KHIẾM THỊ

Sau ngày tốt nghiệp ở Mỹ, thầy giáo khiếm thị Lê Dân Bạch Việt từ chối nhiều lời mời hấp dẫn để về nước dạy học, mở ra hy vọng mới cho người khiếm thị với phương pháp định hướng di chuyển. Chương trình vừa khởi động, thì ngày 2-1-2011 thầy Bạch Việt đã ra đi vĩnh viễn...

Năm 2006 là năm có nhiều tin vui với người khiếm thị tại VN, bởi lúc đó thầy giáo Lê Dân Bạch Việt đã hoàn thành lớp nghiên cứu về “định hướng di chuyển cho người khiếm thị” từ Mỹ trở về, mở ra nhiều hy vọng về khả năng nhận biết xung quanh, tự tìm đường đi, tránh các chướng ngại vật, định hướng âm thanh... cho người khiếm thị.

Thầy giáo khiếm thị Lê Dân Bạch Việt (giữa) đang trao đổi bài giảng với các đồng nghiệp

Sợ thiếu thời gian

Nhiều đồng nghiệp nhớ lại từ ngày về nước và trực tiếp giảng dạy tại Trường Phổ thông đặc biệt Nguyễn Đình Chiểu (TPHCM), thầy

Việt làm việc quần quật vì lúc nào cũng sợ thiếu thời gian và cháy giáo án. Thầy luôn làm theo tâm niệm không phải “làm cho”, “làm vì” người khuyết tật mà là làm cùng họ. Có như vậy mới dần xóa bỏ được khoảng cách với những người kém may mắn và giúp họ hết mặc cảm, tự ti. Không khó để tìm ra ngôi nhà nhỏ của thầy Việt trong một hẻm nhỏ trên đường Phạm Ngũ Lão, quận 1 - TPHCM bởi bao nhiêu năm nay, người dân xung quanh đã quen với hình ảnh một thầy giáo khiếm thị ngày ngày đón xe buýt đến trường. Căn nhà nhỏ của gia đình thầy Việt cũng đã gắn với hình ảnh của những thế hệ học trò khiếm thị.

Đám tang của thầy giáo Lê Dân Bạch Việt là một đám tang đặc biệt, bởi ở đó có quá nhiều vành khăn trắng được phát ra. Những học trò vịn vào nhau từng hàng, từng hàng đến thấp nhang cho thầy, họ xin được để tang với tư cách của những đứa con chứ không chỉ dừng lại ở tình cảm thầy trò.

Lúc mới sinh (năm 1961), Lê Dân Bạch Việt đã mắc phải nhiều bệnh tật. Hai tháng tuổi đã không nhìn thấy gì. Để vào được Trường Quốc gia Âm nhạc và Kịch nghệ Sài Gòn (nay là Nhạc viện TPHCM), Việt đã tập đi tập lại một bản đàn đến mức mười đầu ngón tay xơ tướp. Bù lại, bài thi của Việt được đánh giá là xuất sắc nhất lúc bấy giờ và là của một người khiếm thị nên càng được hội đồng tuyển sinh trân trọng hơn.

Mở ra hy vọng mới

Việc thầy giáo Việt quyết tâm qua Mỹ học bắt nguồn từ một sự việc đau lòng. Ấy là trong một dịp 20-11, thầy được hai học trò khiếm thị

lặn lội từ Cần Thơ lên TPHCM thăm. Khi qua bến phà vì không thấy đường nên bị xe đụng và mất. Đau buồn và bị ám ảnh, thầy Việt quyết tâm qua Mỹ để học về “Định hướng và di chuyển”. “*Một người bình thường nơi đất khách quê người đã khó sống huống gì là người khiếm thị. Không biết đường, không có phương tiện, không người thân. Quả thật khủng khiếp. Những ngày đầu, Việt gọi điện về nhà nhờ mẹ chỉ cách nấu ăn. Có những lúc Việt tâm sự muốn bỏ cuộc nhưng ngày mai thức dậy lại gọi điện về nói sẽ quyết tâm hơn nữa*” - chị Lê Dân Thanh Việt, một trong những người chị gái của thầy Việt, nhớ lại.

Lớp học đặc biệt bên Mỹ ngày đó vồn vện có 4 học viên trên toàn thế giới nhưng chỉ có mình thầy Việt theo học tới cùng. Sau ngày tốt nghiệp, thầy giáo Việt từ chối nhiều lời mời gọi hấp dẫn ở Mỹ, quay về nước và tiếp tục dạy học, mở ra hy vọng mới cho những người khiếm thị với phương pháp định hướng di chuyển lần đầu tiên xuất hiện tại VN. Với vốn tiếng Anh vững chắc, lưu loát nhờ tự tìm tòi, học hỏi, thầy giáo Việt nhiều lần ra nước ngoài tham dự các hội thảo và diễn đàn quốc tế về người khuyết tật.

Thầy giáo Việt còn viết sách, dịch tài liệu để giúp cho các bậc cha mẹ biết cách chăm sóc con nếu chẳng may bị khiếm thị vì “càng can thiệp sớm, càng có nhiều hy vọng”. Sách đã chuẩn bị đem in, dự án và các lớp học về định hướng di chuyển đã bắt đầu khởi động nhưng thầy giáo Việt thì không còn nữa.

Đặng Bình An ([Người Lao Động Online](#))

TẢN MẠN CẢM XÚC

KHÁT VỌNG SỐNG

Bài viết gửi tặng các anh chị hội nhóm khuyết tật Việt Nam

... “Sống như thể ngày mai sẽ chết” ...

Chúng ta có bao giờ tự hỏi “đã sống hết mình chưa?”. Sống hết mình cho cuộc sống, cho những ước mơ hoài bão trong cuộc đời. Mà ta đã có những ước mơ gì chưa nhỉ? Và ta đã làm gì để thực hiện những ước mơ của mình. Hay chỉ tự an ủi mình “thôi không làm được đâu!”

Buổi giao lưu tại Cần Thơ với ba mươi hội nhóm khuyết tật đến từ khắp mọi miền của đất nước, trên một trăm anh chị em, đã gặp nhau, tay bắt mặt mừng không chỉ để trò chuyện làm quen, mà trên hết cùng ngồi lại với nhau động viên, chia sẻ kinh nghiệm sống “anh đã cố gắng ..., anh làm tốt lắm ... tôi cũng đã làm được ...” Không đáng khâm phục sao khi một số hội nhóm đã biết sử dụng phương pháp ABCD (asset-based community development) vào việc vận động kinh phí cho các thành viên tham gia giao lưu. Bốn đơn vị đăng ký tham gia tự túc hoàn toàn, ba đơn vị tự túc năm mươi phần trăm. Điều gì đã thúc đẩy mọi người muốn tham gia, nếu không là khát vọng sống để “tình trạng trải với trăm nơi” (Thơ Tố Hữu).

Thật đáng khâm phục khi tham quan gian hàng của các hội nhóm Cần Thơ, Đức Trọng, Diên Phú với những mô hình sản xuất kinh doanh Nhịp Cầu, hợp tác xã Vươn Lên, sản xuất kinh doanh theo mùa vụ và sản xuất dừa tre ... và đích thân giám đốc Khách sạn Công Đoàn – nơi tổ chức giao lưu - đã ký kết hợp đồng ký gửi sản phẩm đối với Khánh Hoà, Bảo Lộc, Biên Hoà và Đồng Nai. Một tác động rất lớn “sản phẩm của người khuyết tật đã được giới thiệu đi khắp nơi” vì khách sạn Công Đoàn là một trong những điểm đến của nhiều khách du lịch. Các anh chị khuyết tật không chỉ khẳng định mình là “khuyết” nhưng không phế, mà còn là những người xây dựng cộng đồng, làm chủ ý tưởng của mình và đáng trân trọng biết bao nghĩa cử “là lành đùm là rách”, tạo việc làm cho các anh chị em trong hội nhóm. Một người khuyết tật tự lo cho mình đã là vất vả, các anh chị còn biết sống vì nhau, có tình cảm nào cao đẹp hơn.

Một bất ngờ cho người tham dự buổi giao lưu là các bài báo cáo, nào là “mô hình gây quỹ”, nào là “công tác đào tạo tầng lớp kế thừa và nâng cao năng lực cho hội viên”. Các anh chị không còn là những nhóm tự lực nhỏ nữa mà đang tự khẳng định sự chuyên nghiệp, tự tin và khát vọng vươn tới đỉnh cao “hòa nhập và phát triển”. Không chỉ biết làm, các anh chị còn thể hiện mình là những cây văn nghệ duyên dáng với những tiết mục đặc sắc của mỗi địa phương. Chương trình văn nghệ trên du thuyền tại đã thực sự tạo được tiếng vang trong việc nâng cao nhận thức của cộng đồng về khả năng của người khuyết tật với sự chứng kiến của hơn 600 khách trên du thuyền.

Sẽ là thiếu nếu không nói về nhà tổ chức “Trung tâm Khuyết tật và Phát triển - DRD”. DRD đã nhìn thấy nhu cầu được tham gia đầy đủ và bình đẳng vào các hoạt động xã hội của người khuyết tật. Bốn câu lạc bộ khiếm thính ở tp.HCM, Đồng Nai, Tiền Giang và Khánh Hòa cùng tham gia vào đợt giao lưu này là một thành công to lớn của DRD, khi mà rào cản về ngôn ngữ vẫn là còn là mối lo âu lớn nhất của mọi người. Các em khiếm thính đã tham gia hết mình, phát biểu, chia sẻ cảm xúc và biểu diễn văn nghệ thật tuyệt vời. Bằng kinh nghiệm và tâm huyết của mình, DRD đã xúc tác giúp thành lập mạng lưới người khuyết tật Việt Nam ngay tại buổi giao lưu với ban liên lạc gồm đại diện của từ các vùng: Bắc, Trung, Cao nguyên và Tây nguyên, Đông Nam bộ, và Tây Nam bộ, và ba nhóm hành động gồm nhóm vận động chính sách, nhóm hỗ trợ việc làm và nhóm phát triển mạng lưới. Việc hình thành mạng lưới người khuyết tật Việt Nam là một bước ngoặt đối với người khuyết tật nói chung, tiếng nói và vị thế của người khuyết tật sẽ được nâng lên một tầm cao mới và từ đó cũng mở ra nhiều cơ hội hơn cho người khuyết tật trong mạng lưới. Một trong những lợi ích trước mắt đó là các hội nhóm hợp tác với nhau trong việc đào tạo nghề và giới thiệu sản phẩm của nhau.

"Hãy sống như đời sông, để biết yêu nguồn cội. Hãy sống như đời núi, vươn tới những tầm cao..." hãy sống và khát vọng ...

Dương Phương Hạnh - DRD

NIỀM TIN

Đạo này, tôi có thật nhiều cảm xúc muốn chia sẻ cùng mọi người...

Có lẽ cảm xúc đầu tiên và cũng là nỗi niềm của tôi qua lời tâm sự của một người bạn. Bạn tôi có hoàn cảnh không may mắn như bao người nhưng bạn ấy có trái tim, biết yêu thương, ghét hận thì tình cảm đặc biệt không thể không có. Bạn tôi yêu một người và tình cảm ấy được đáp lại. Nghe điều đó, tôi cười vui lẫn một chút buồn (nếu không nói là giận). Vui vì có người yêu thương bạn nhưng liệu rằng... tình cảm đó là thật hay là sự giả tạo dành cho bạn tôi ? Bạn tôi nói rằng bạn đem chuyện này chia sẻ cùng mẹ bạn. Bạn ấy nghĩ bạn sẽ nhận sự ủng hộ hay ít ra cũng nhận lời khuyên của mẹ. Nhưng không... bạn ấy nhận tiếng la mắng của mẹ, không một chút cảm thông từ mẹ. Chính vì điều ấy, bạn cảm thấy sợ yêu và không dám yêu. Tôi lắng nghe bạn và cũng khẳng định với bạn một điều rằng : « Mình có quyền có tình cảm đó chứ, sao mình lại không có quyền đó, nhưng có nhiều cách thể hiện tình cảm ấy... Thế nha, bạn tôi ơi ! Đừng buồn phiền chuyện này nữa nha!

Chụp với các bạn TNV tại khách sạn Đệ Nhất

Bên cạnh đó là niềm vui của tôi bắt đầu từ tháng 8 này. Nhưng trước khi chia sẻ, tôi muốn cảm ơn cô Yên, người đã lập ra DRD,

nơi làm việc của những người khuyết tật như tôi, và cô Yến cũng là người tôi khâm phục nhất. Tôi thật sự có niềm phúc được gặp cô. Nếu các bạn đến DRD và có dịp trò chuyện cùng cô, chắc chắn rằng, các bạn nhận ra tôi nói đúng. Tôi biết DRD này từ hồi tháng 9 năm ngoái với tư cách là học viên học Anh văn do người bạn tôi giới thiệu. Trải qua thời gian học ở đây, tôi quen biết được nhiều người, không chỉ những người có hoàn cảnh như tôi mà còn những em tình nguyện viên nữa. Như tôi đã nói, niềm vui của tôi bắt đầu từ tháng 8 năm nay, đó là tôi được mời tham gia vào buổi tập huấn trong 5 ngày ở khách sạn Đệ Nhất. Lúc đầu, tôi cũng như những người bạn lần đầu tiên tham gia, ai nấy đều lo lắng. Nhưng rồi mọi chuyện diễn ra tốt đẹp trong không khí đầy thân thiện suốt 4 ngày tập huấn còn lại. Qua buổi tập huấn, tôi không chỉ hiểu rõ từ căn bản đến việc thực hành về tham vấn đồng cảnh mà tôi còn đồng cảm những nỗi niềm, suy tư, trăn trở và những khó khăn của các bạn. Cũng như tôi đã trải lòng mình nhiều hơn cùng các bạn, lúc ấy tôi không thể kiềm nén cảm xúc mà tôi dồn nén quá lâu. Qua những buổi tập huấn, tôi rất vui khi quen biết nhiều bạn mới như : em Duy, chị Hạnh, bé Lý.... Trong những buổi như vậy, tôi thật sự thích cách làm việc của anh Tùng, người có trách nhiệm trong công việc và là người dễ hòa đồng với mọi người. Khi buổi tập huấn kết thúc trước 1 ngày là buổi tiệc chia tay, nó diễn ra rất vui vẻ và đầy thân mật. Có lẽ đây là kỷ niệm tôi không bao giờ quên...

Niềm vui thứ 2 mà tôi muốn chia sẻ, đó là cách đây vài tuần, tôi được mời tham gia giao lưu ca sĩ Siu Black cùng 10 thí sinh đạt giải vào vòng chung kết của VN Idol ở DRD. Tôi rất vui gặp lại các bạn mà tôi quen hôm đi tập huấn (Tuy chỉ có vài người đến dự thôi). Buổi giao lưu bắt đầu sau khi tôi cùng mọi người ăn buffe. Không khí có vẻ sôi động hẳn lên khi ca sĩ Siu Black hát. Giọng hát cô rất khỏe với những bài hát như : “Ly cafe Ban Mê”, “Còn thương nhau thì về Buôn Mê Thuật”,... Bên

cạnh đó là những bài trữ tình như « Giọt sương trên mí mắt », « Thuyền và biển »... do thí sinh trình diễn... Tôi ấn tượng nhất là bài « Bạn tôi » do nhạc sĩ, ca sĩ Hà Chương sáng tác và hát. Anh là người khiếm thị nhưng đã đạt thủ khoa trường nhạc viện. Tôi cũng đã nghe 1 vài bài do anh sáng tác và hát. Chất giọng của anh rất hay. Buổi giao lưu kéo dài hơn 2 tiếng và nó đã để lại trong tôi một niềm vui.

Hãy vững tin

Khi nghĩ và nói về DRD (Chương trình khuyết tật và Phát triển) tôi cảm thấy có một niềm tin nào đó. Nơi đây không chỉ là nơi làm việc của những người cùng cảnh ngộ như tôi mà còn là nơi mọi người cùng chia sẻ, quan tâm lẫn nhau. Tôi biết đến DRD được hơn 1 năm rồi và tôi quen chị Loan, chị Bích, anh Tùng, em Duy và nhiều người khác nữa. Tuy xưng hô là thế nhưng đối với tôi họ là những người bạn của tôi – những người bạn ấy đã truyền cho tôi sự lạc quan, yêu đời, tự tin và khẳng định bản thân mình. Mỗi khi tôi buồn, tôi muốn đến đây chỉ nhìn những người bạn làm việc thôi, nỗi buồn cũng vơi đi nhiều. Hoặc không đến được thì ít ra tôi luôn nghĩ về DRD để tiếp thêm sự an lạc trong tôi. Cảm ơn các bạn thật nhiều và tôi cũng mong rằng mọi điều tốt đẹp luôn đến với các bạn của tôi !

Phạm Hoài Thương